

TUCHTCOMMISSIE BETAALD VOETBAL KONINKLIJKE NEDERLANDSE VOETBALBOND

1. Het verloop van de procedure

Per e-mailbericht d.d. 12 augustus 2024 is de heer M. Dekker, hierna 'beschuldigde', ten laste gelegd dat hij zich tijdens de wedstrijd Almere City FC – AZ d.d. 10 augustus 2024 schuldig heeft gemaakt aan ernstig gemeen spel ten opzichte van een tegenspeler, hierna 'tegenstander'.

De aanklager betaald voetbal, hierna 'de aanklager', heeft via AZ aan beschuldigde een schikkingsvoorstel gedaan, inhoudende dat beschuldigde met ingang van 12 augustus 2024 wordt uitgesloten van deelname aan competitie-, play-off- of bekerwedstrijden van de KNVB tot de dag, volgende op die, waarop het 1e elftal van zijn club 4 (vier) achtereenvolgende competitie-, play-off- en/of bekerwedstrijden van de KNVB heeft gespeeld, waarvan 1 (één) zodanige wedstrijd voorwaardelijk, zulks met een proeftijd van 1 (één) jaar.

Dit schikkingsvoorstel is door beschuldigde niet geaccepteerd waarna de zaak aan de tuchtcommissie betaald voetbal, hierna 'de tuchtcommissie', is voorgelegd.

De tuchtcommissie heeft in aanwezigheid van de aanklager de zaak mondeling behandeld op donderdag 15 augustus 2024. Zij heeft bij die gelegenheid beschuldigde gehoord, bijgestaan door de heer H. Wolterink, Head of Legal van AZ. Bij die mondelinge behandeling is ook kennisgenomen van de beelden. Mr Tamminga nam digitaal deel aan de behandeling.

2. Vordering van de aanklager

De aanklager is van oordeel dat het ten laste gelegde bewezen dient te worden geacht.

Voor wat betreft de vaststelling of sprake is van ernstig gemeen spel verwijst de aanklager onder andere naar een uitspraak van de commissie van beroep betaald voetbal, hierna: 'de commissie van beroep' van 10 januari 2024 (2324-02 T. Noslin): "In regel 12 van de Spelregels is bepaald dat "een tackle of het aangaan van een duel waarbij de veiligheid van de tegenstander in gevaar wordt gebracht", moet worden bestraft als ernstig gemeen spel." Daarnaast is bepaald dat ook "een speler die naar een tegenstander springt in een duel om de bal te veroveren, hetzij van voren, van opzij of van achteren, en dit doet met een of beide benen, met buitensporige inzet, of de veiligheid van de tegenstander in gevaar brengt" zich schuldig maakt aan ernstig gemeen spel. "Ook is de uitspraak van de commissie van beroep inzake speler G. Oristanio van 28 februari 2023 van belang. Bij de beoordeling of er sprake is van ernstig gemeen spel is de intentie van een speler bij het aangaan van een duel niet doorslaggevend, maar wel de uiterlijke verschijningsvormen en de mate van gevaarstelling.

Met andere woorden: in twee varianten kan er sprake zijn van ernstig gemeen spel. Daarnaast is voor de strafbaarheid van ernstig gemeen spel opzet, schuld, nalatigheid of onzorgvuldigheid vereist. Naast opzet ontstaan daarmee verschillende vormen van schuld in ruime zin voor strafbaarheid. Met het woord schuld in art. 19 lid 2 Reglement Tuchtrechtspraak Betaald Voetbal wordt bedoeld op aanmerkelijke schuld. Door naast het woord schuld ook de woorden nalatigheid en onzorgvuldigheid te vermelden zijn bovendien lichtere vormen van schuld voldoende voor strafbaarheid. Onder opzet valt ook voorwaardelijk opzet: dat wil zeggen het bewust aanvaarden van de aanmerkelijke kans dat een bepaald gevolg zal intreden.

Dat betekent volgens de aanklager dat mocht de tuchtcommissie van oordeel zijn dat er geen sprake is van opzet in voorwaardelijke vorm er nog steeds strafbaarheid van ernstig gemeen spel aan de orde is, gelet op artikel 19 lid 2 RTBV.

Volgens de aanklager zijn er diverse bewijsmiddelen, waaronder de verklaring van de scheidsrechter, verklaringen van de assistent-scheidsrechters, de verklaring van de VAR, de verklaring van de AVAR, de verklaring van de heer Hansen en de eigen verklaring van beschuldigde.

De zaak dient beoordeeld te worden aan de hand van criteria die gelden voor de beoordeling voor ernstig gemeen spel, te weten:

- de kans om de bal te spelen;
- de snelheid en intensiteit van de actie;
- de richting van de voet(en) en het gebruik van de noppen;
- de mate van gevaarzetting te aanzien van de gezondheid van de tegenstander;
- de mate van buitensporige inzet;
- letsel bij de tegenstander

Aan deze criteria is in dit geval voldaan, met uitzondering van het laatste criterium. Uit de bewijsmiddelen blijkt volgens de aanklager dat beschuldigde een duel aangaat en inkomt op hoge snelheid. Hierbij heeft beschuldigde zijn been hoog geheven, gestrekt en wijzen de noppen vooruit. Daarnaast raakt beschuldigde met zijn voet het bovenbeen van de tegenstander zonder dat hierbij de bal door beschuldigde gespeeld kon worden.

Met deze wijze van inkomen heeft beschuldigde in elk geval de veiligheid van de tegenstander in gevaar gebracht. Daarnaast is er tevens sprake van de tweede situatie genoemd in spelregel 12, namelijk buitensporige inzet. Met deze wijze van inkomen heeft beschuldigde bewust de aanmerkelijke kans aanvaard dat hij de veiligheid van de tegenstander in gevaar zou brengen. Wat de aanklager betreft, is er dan ook sprake van voorwaardelijk opzet. Nogmaals, mocht de tuchtcommissie anders oordelen, dan is er in elk geval sprake van schuld dan wel onzorgvuldigheid volgens de aanklager. De conclusie van de aanklager is dat het ten laste gelegde bewezen kan worden.

Strafmaatoverweging

De aanklager wil vooropstellen dat hij niet de overtuiging heeft dat de actie van beschuldigde werd ingezet om bewust de tegenspeler te blesseren. Van zogenaamd boos of vol opzet is wat de aanklager betreft dan ook geen sprake. Elke zaak dient door de tuchtcommissie en/of commissie van beroep op haar eigen merites beoordeeld te worden. In deze zaak is een rode kaart gegeven en dat is dus het uitgangspunt van de beoordeling. Het is lastig om wedstrijdsituaties met elkaar te vergelijken. In deze is een schikkingsvoorstel aangeboden, inhoudende een uitsluiting van 4 (vier) wedstrijden, waarvan 1 (één) voorwaardelijk. Dit schikkingsvoorstel is niet geaccepteerd, waardoor deze behandeling bij de tuchtcommissie plaatsvindt. Bij de vaststelling van het schikkingsvoorstel wordt allereerst gekeken naar de richtlijnen, die 3 (drie) wedstrijden waarvan 1 (één) voorwaardelijk voorschrijven. Uiteraard wordt ook gekeken naar mogelijke recidive; die is hier niet aan de orde. Vervolgens wordt gekeken of er redenen zijn om af te wijken van de richtlijnen, hetzij naar boven hetzij naar beneden. In onderhavige zaak zijn volgens de aanklager naar volle overtuiging meer dan genoeg redenen aan te wijzen om ten nadele van de betrokkene naar boven af te wijken. Dit is niet zomaar een tackle die verkeerd uitpakt. Hier is bewust met hoog geheven been en op hoge snelheid een tegenspeler getorpedeerd die de bal al lang had weggespeeld. Het was volgens de aanklager ook geen actie waarbij beschuldigde een fractie te laat was om de bal te spelen.

Met andere woorden, deze actie wordt gekwalificeerd als een zwaardere vorm van ernstig gemeen spel, waarbij een dito straf hoort. Het schikkingsvoorstel is niet geaccepteerd, waarbij het gebruikelijk is om bij de tuchtcommissie één wedstrijd meer te eisen. De aanklager ziet geen reden om hiervan af te wijken en vordert derhalve een uitsluiting van 4 (vier) wedstrijden onvoorwaardelijk.

3. Verweer van beschuldigde

Beschuldigde is van mening dat sprake is van ernstig gemeen spel. Beschuldigde geeft toe dat zijn been te hoog geheven was, hij kwam te laat en probeerde de tegenstander te blokken met de zijkant van zijn voet. Beschuldigde had absoluut niet de intentie om de tegenstander naar eigen zeggen een doodschoep te verkopen. De intentie is volgens beschuldigde wel degelijk van belang voor de eventuele verhoging van de strafmaat.

Daarnaast is volgens beschuldigde het volgende relevant. Beschuldigde ontkent ten stelligste dat hij zijn tegenstander "vol met zijn noppen op het bovenbeen" heeft geraakt. : Beschuldigde erkent dat hij een overtreding heeft begaan waarvoor de rode kaart op zijn plaats is; het been was ongebruikelijk hoog geheven waardoor de tegenspeler ten val is gebracht. Maar van het vol en met de noppen raken op het bovenbeen is absoluut geen sprake. Beschuldigde heeft de tegenspeler slechts de doorgang proberen te beletten door zijn been voor het (boven)been van de tegenspeler te houden. Daarbij heeft hij met de zijkant van zijn schoen het bovenbeen van de tegenspeler geraakt. Dat blijkt ook uit de (bewegende) beelden. Te zien is dat beschuldigde zijn voet plaatst voor het been van de tegenspeler en met de (linker)zijkant van zijn schoen de tegenspeler raakt.

Dat geen sprake is van het vol/frontaal raken van de tegenspeler blijkt, naast het visuele aspect van plaatsing van de voet, uit:

- (i) de onnatuurlijke bewegingen die de hooggeheven voet en het onderbeen van beschuldigde maken na het contact met de tegenspeler - deze wordt als het ware vooruitgeduwd in de richting die de sprintende tegenspeler maakt; en
- (ii) de nauwelijks veranderende richting van de tegenspeler nadat deze in contact komt met beschuldigde - indien beschuldigde de tegenspeler vol en frontaal zou hebben geraakt, zou de door zijn sprong uit balans zijnde tegenspeler een duidelijke(re) beweging moeten maken in de richting die het geheven been van beschuldigde maakt.

Beschuldigde verzet zich conform eerdere uitingen niet tegen de tenlastelegging. Beschuldigde heeft zijn been te hoog geheven en heeft daarbij de tegenspeler geraakt, zij het met een lage intensiteit en slechts met de zijkant van zijn schoen. Maar, indien de tuchtcommissie van mening is dat het ten laste gelegde inderdaad kan worden bewezen, dan stelt beschuldigde dat de schorsing (zoals voorgesteld door de aanklager) van 4 (vier) wedstrijden, waarvan 1 (één) voorwaardelijk, disproportioneel is , laat staan de ter zitting verhoogde eis van 4 (vier) wedstrijden onvoorwaardelijk,

Beschuldigde motiveert dat allereerst de intensiteit van de overtreding aanmerkelijk lager is dan wellicht in eerste instantie zou kunnen worden vermoed. Beschuldigde erkent dat zijn been wel degelijk te hoog geheven is, echter van vol of frontaal raken op het bovenbeen is totaal geen sprake: er is slechts sprake van het licht contact met de zijkant van de schoen. Hoewel enkele verklaringen van de arbiters van dienst doen lijken alsof beschuldigde als een auto frontaal op de passagiersstoel van een andere auto is ingereden, wordt in dit geval spreekwoordelijk eerder alleen de bumper getouchéerd. Dat wordt, zoals hiervoor toegelicht, ook bevestigd door de beelden. Door de voet losjes voor het been van de tegenspeler te houden bestaat geen risico op het zwaar blesseren van de tegenspeler. De tegenspeler heeft in dat kader de wedstrijd ook gewoon kunnen hervatten, hetgeen de tegenspeler zelf ook erkent in zijn verklaring: "I am happy I could play along".

Daarnaast is de intentie van beschuldigde nooit geweest om de tegenspeler te blesseren dan wel hard te raken. Pas toen bleek dat de bal niet meer kon worden gespeeld, heeft beschuldigde gepoogd de tegenspeler af te stoppen door zijn voet op losse wijze voor de tegenspeler te houden om zo letterlijk de doorgang te beletten - en expliciet niet om de tegenspeler vol te raken. Kortom, mede gelet op de intensiteit, het doorspelen van de tegenspeler en de intentie van beschuldigde moet geconcludeerd worden dat hooguit sprake is van een "milde vorm" en/of "minder ernstige vorm" van ernstig gemeen spel.

Het zit ook helemaal niet in de aard van beschuldigde om met een verkeerde intentie een duel aan te gaan. Beschuldigde is een kalme speler - dat blijkt ook wel uit zijn houding direct na ontvangst van de rode kaart en zijn weloverwogen commentaar na afloop van de wedstrijd. Maar dit blijkt vooral uit het feit dat beschuldigde een volledig blanco strafkaart heeft. En dat is bijzonder te noemen voor een centrumverdediger in 113 deelgenomen wedstrijden sinds seizoen 2020/2021. Beschuldigde behaalt overigens ook een bizar laag aantal gele kaarten, 4 stuks, waarvan slechts 2 gele kaarten daadwerkelijk zijn uitgedeeld voor een sport-en-spel overtreding.

Beschuldigde verzoekt de tuchtcommissie om: in geval van een bewezenverklaring van ernstig gemeen spel, vast te stellen dat sprake is van een milde en minder ernstige vorm en/of, rekening houdend met alle omstandigheden van het geval, een zeer beperkte in dat kader op te leggen straf op te leggen aan beschuldigde, althans een (veel) lagere straf op te leggen dan door de aanklager in haar schikkingsvoorstel aan beschuldigde is voorgesteld.

4. Bewezenverklaring

De tuchtcommissie acht het aan beschuldigde ten laste gelegde bewezen. De bewezenverklaring steunt op de navolgende bewijsmiddelen:

- Verklaring van de scheidsrechter, de heer M. van den Kerkhof, zakelijk kort weergegeven en luidende:
"Ik zie dat AZ verdediger Dekker met hoge snelheid van de zijkant een tackle inzet met een gestrekt en hoog geheven linkerbeen. Met de noppen vooruit raakt hij zijn tegenstander op het rechter bovenbeen. Ik fluit voor een directe vrije trap en toon M. Dekker de rode kaart voor het op buitensporige wijze inzetten van een tackle, waarbij de gezondheid van de tegenstander in gevaar gebracht wordt."
- Verklaring van de assistent-scheidsrechter, de heer H. van de Ven, zakelijk kort weergegeven en luidende:
"Ik heb gezien dat AZ speler M. Dekker spelend met rugnr. 22 op buitensporige wijze zijn tegenstander raakte. Dat deed hij op hoge snelheid met het been gestrekt en de noppen vooruit op zijn tegenstander. Door zijn charge vracht hij de gezondheid van zijn tegenspeler ernstig in gevaar."
- Verklaring van de assistent-scheidsrechter, de heer M. Ketting, zakelijk kort weergegeven en luidende:
"Op dat moment zie ik de speler van AZ vanaf de zijkant met hoge snelheid inkomen en zijn tegenstander met gestrekt been naar voren op de aanvaller van zijn been raken terwijl de bal niet binnen speelbereik is. Hierdoor komt de gezondheid van de tegenstander in gevaar en dus een rode kaart."
- Voornoemde observaties/ verklaringen worden bevestigd door de VAR en AVAR.
- De op zitting getoonde beelden.

5. Het oordeel van de tuchtcommissie

Zoals door de aanklager gesteld, dient door de tuchtcommissie te worden bepaald of sprake is van ernstig gemeen spel, begaan door beschuldigde.

Op grond van de Spelregels, is er sprake van ernstig gemeen spel als sprake is van een tackle c.q. sliding of het aangaan van een duel waardoor de veiligheid van de tegenstander in gevaar wordt gebracht. Een speler die naar een tegenstander springt in een duel om de bal te veroveren - hetzij van voren, van de zijkant of van achteren - en dit doet met één of beide benen, met buitensporige inzet en hiermee de veiligheid van de tegenstander in gevaar brengt, maakt zich schuldig aan ernstig gemeen spel. Volgens de tuchtcommissie is het voldoende om tot een bewezenverklaring te kunnen komen indien sprake is van 'voorwaardelijk opzet'. Van voorwaardelijk opzet op een bepaald gevolg is sprake

als de speler de aanmerkelijke kans heeft aanvaard dat dat gevolg zal intreden. Volgens de tuchtcommissie is hiervan in dit geval sprake.

Gelet op de ter zitting getoonde beelden, de schriftelijke verklaringen van de scheidsrechter, assistent-scheidsrechters en de verklaring van beschuldigde, oordeelt de tuchtcommissie dat door de wijze waarop beschuldigde het duel is aangegaan hij het risico heeft genomen, en aanvaard, dat de gezondheid van de tegenstander in gevaar zou worden gebracht. De tuchtcommissie betreft in dit oordeel dat uit de beelden blijkt dat beschuldigde met hooggeheven en gestrekt been, met zijn noppen vooruit en met een hoge snelheid het duel aangaat en de tegenstander raakt. Beschuldigde heeft daarbij het risico genomen en aanvaard dat de gezondheid van de tegenstander in gevaar wordt gebracht.

Weliswaar heeft beschuldigde ter zitting aannemelijk gemaakt dat hij de intentie had om de tegenstander te blokken, maar heeft hij, zoals aangegeven, door de buitensporige wijze waarop hij het duel is aangegaan, naar het oordeel van de tuchtcommissie, te veel risico tot het blesseren van de tegenstander genomen en acht zij zijn handelen gevaar zettend.

Gelet op eerder genoemde omstandigheden, is de tuchtcommissie van oordeel dat de door beschuldigde begane overtreding als buitensporige inzet wordt aangemerkt nu beschuldigde de noodzakelijke inspanning ver heeft overschreden en hij de veiligheid van de tegenstander in gevaar heeft gebracht. De tuchtcommissie houdt in het voordeel van beschuldigde zijn v een blanco strafkaart heeft en neemt dit mee in de strafmaat.

Strafmaatmotivering

Na bestudering van onder meer de tv-beelden vindt de tuchtcommissie bewezen dat beschuldigde zich schuldig heeft gemaakt aan ernstig gemeen spel nu hij met een hooggeheven, gestrekt been het duel is aangegaan en waarbij hij de tegenstander op het bovenbeen heeft geraakt zonder de mogelijkheid j de bal te kunnen spelen. Door op deze wijze het duel aan te gaan, heeft beschuldigde het aanmerkelijke risico aanvaard de tegenspeler te blesseren. Rekening houdend met de blanco strafkaart van de speler, legt de tuchtcommissie een lagere straf op dan de door de aanklager op zitting gevorderde 4 (vier) wedstrijden onvoorwaardelijk en komt tot 4 (vier) wedstrijden uitsluiting waarvan 1 (één) wedstrijd voorwaardelijk.

6. De beslissing

Bewezen wordt verklaard hetgeen onder 4. is vermeld. Beschuldigde is met betrekking tot de overtreding strafbaar.

Beschuldigde wordt met ingang van 15 augustus 2024 uitgesloten van deelname aan competitie-, play-off- en/of bekerwedstrijden van de KNVB tot de dag, volgende op die, waarop het 1e elftal van zijn club 4 (vier) achtereenvolgende competitie-, play-off- en/of bekerwedstrijden van de KNVB heeft gespeeld, waarvan 1 (één) wedstrijd voorwaardelijk, zulks met een proeftijd van 1 (één) jaar.

De kosten van de mondelinge behandeling worden ten laste gebracht van AZ.

Aldus beslist op donderdag 15 augustus 2024 door dhr. mr. D. van Steenbeek, voorzitter, dhr. mr. D. van den Brink en mevr. mr. R. Tamminga, leden, bijgestaan door mw. M. Verhoeven, secretaris.